

Turisme

El turisme a Manresa i comarca s'havia mogut sempre en un nivell baixíssim d'infraestructura i interès, llevat d'alguns poc indrets singulars. La seva situació, al bell mig de Catalunya, en una terra marginada dels corrents turístics tradicionals i abocada sobretot al comerç i a la indústria, no afavoria l'existència de propostes interessants. En bona part per desconeixement dels actius que teníem. Fins que a poc a poc empreses i institucions s'adonaren que era aquesta una oportunitat que no es podia menystenir, sobretot en un moment en què el turisme cultural es va fer present, de manera natural, arreu. No es tracta, doncs, de tenir elements històrics i paisatgístics de primer nivell mundial –tot i que algun tenim–, sinó de mostrar a tothom la nostra realitat de manera desacomplexada. I, si es pot, que algú en faci negoci, directe o indirecte. Nosaltres tenim la satisfacció d'haver estat dels primers col·lectius que insistírem en la necessitat de potenciar el turisme bagenc i oferírem la nostra revista per a donar veu als qui hi treballaven. Recordem, en aquest sentit, el número 60, del 1998, amb un magnífic recull d'opinions i informacions al respecte.

Manresa ha obert fa poc un centre d'interpretació de la ciutat medieval al carrer del Balç, equipat amb les tècniques museogràfiques més modernes i innovadores. Juntament amb l'establiment de recorreguts pel casc urbà, acompanyats de panells explicatius dels indrets més destacats podem dir que la feina ha estat ben feta. I que ens hem posat al nivell que ens pertocava. Ara cal tenir cura de mantenir tots aquests elements en bon estat.

Un altre indret important a la comarca és el monestir romànic de Sant Benet de Bages. El producte turístic “Món Sant Benet” és potent, però també molt car de mantenir. Caldrà estar, doncs, atents al seu futur a mig termini, atesa la delicada situació econòmica que viu l'entitat Catalunya Caixa, on va quedar integrada l'antiga Fundació de la Caixa de Manresa que el va rehabilitar i inaugurar la tardor del 2007.

Per altra banda, en aquest escenari, el patrimoni arqueològic hi té un paper rellevant. Ja sigui arranjant els principals jaciments fent-los atractius per a la seva visita, o bé aportant restes i materials destacables als museus de casa nostra. És una magnífica manera de divulgar el nostre passat més llunyà i de posar-lo en valor, a fi i efecte de millorar el coneixement que pugui tenir la ciutadania dels qui ens van precedir en aquestes mateixes terres. Dovella sempre ha acollit, des dels seus inicis, nombrosos articles de temàtica arqueològica, com també alguns dossiers específics (en concret, els corresponents als números 18 i 67, dels anys 1986 i 2000, respectivament) i ara tornem a presentar un número que fa memòria de les I Jornades d'Arqueologia de la Catalunya central i en recull algunes de les aportacions que s'hi van fer. Celebrades l'octubre del 2010 al Museu Comarcal de Manresa, serviren per fer memòria de la feina científica de l'arqueòleg manresà Miquel Cura i Morera, mort l'any 2002. Precisament des del Centre d'Estudis del Bages vàrem tenir l'oportunitat de col·laborar en la seva organització i, anys abans, poder publicar a la nostra revista uns interessants articles d'aquest reconegut investigador referents a l'Edat del Bronze al Bages.